

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXXVII. De languido.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

surrexit, & DEVM propitiorem in commemoratione sancti sui glorificauit. Clamor ad cœlum attollitur & cum debita gratiarum actione hymnus gloriæ omnipotenti DEO ab vniuersis assistentibus decantatur.

CAPVT XXXVI.

De Cæco.

Dies rogationum, & in ijs publica processio.

Hoc quoque successoribus nostris indicare curauimus, quod in diebus Rogationum ad sepulcrum prædicti Confessoris contigisse veraciter cognouimus. Quidam enim sacerdos cum populo suæ procurationi commisso in diebus Rogationum crucem cum hymnis & canticis ad Monasterium scilicet sancti Petri, & S. Georgij deferebat: cum quo quidam cæcus, alterius manu ductus, veniebat. Is cum ad sepulcrum Confessoris Christi venisset, ex toto corde suo rogauit sanctum HENRICVM, vt per eius interuentum, restitueretur ei lumen oculorum. Cumque diu precibus & lacrymis pulsaret ad ostium pij Confessoris, cunctis videntibus & in laudem DEI acclamantibus, redditus est ei visus per gratiam omnipotentis. Et mirum in modum, qui alterius manu ductus Crucem Domini secutus fuerat cæcus, modò propriis manibus Crucem ferens cum laudibus Christi, populo domum redeunti ductum præbuit illuminatus.

CAPVT XXXVII.

De Languido.

Aliud quoque diuinæ virtutis miraculum celebri commemoratione, & certa fide cognitum est. Erat quidam languidus ipsa in ciuitate omnibus cognitus, cuius inferiora omnia à lumbis & infra omnino præmortua fuerunt adeò vt nec pedibus solo niti valeret, sed instrumento cuidam rotulis quatuor coaptato pendulus inhærebat, suiq; corporis molem manibus propriis pro possibilitate artificis volutabat. Idem loculum sanctissimi corporis frequentius visitare solebat: & per DEI misericordiam ad

ad * celebranda serui sui merita, tantâ gratiam est consecutus, ** Declaranda. Apogr. Bamb.*
 vt membra pramortua viuificarêtur, ac deinde baculis vtroq;
 humero suppositis, pedib. terrâ tangeret, & erectus incederet.

CAPVT XXXVIII.

De contracto.

Odernis etiam temporibus quidam contractus, qui adhuc in carne superest, in eodem loco sanatus est, & naturalem vsum ambulandi recepit.

Præter hæc multa alia sanctitatis argumenta, & experimenta frequenter in eodem loco visa sunt: debiles curati, cæci illuminati; dæmones ex obsessis corporibus visibiliter fugati: multi ex diuersis infirmitatibus ibidē frequentissimè liberati sunt, Domino testificante, quanta sanctorum gloria in cælis sit, quos tantis miraculorum virtutibus in terris condescendere concedit: ne apud homines loco humili teneantur, qui apud DEVM meritis excelsi esse comprobantur.

CAPVT XXXIX.

De Canonizatione Regis.

Vm etenim miraculorum attestationibus sanctitatem Confessoris sui Dominus declararet, ** Conradus Rex, qui Hierosolymus fuerat, mortuus 1152. De Canonizatione S. Henrici ab Eugenio III. facta lege Baron. Tom. XII. An. 1152. Sibi Bullam Canonizationis recepit.*
 Benbergensis Ecclesiæ Prælati, crebrescentibus signis, cum mandatis & literis * Chunradi Regis ac Principum Romam abierunt, & quàm magna mirabilia DEVS per Confessorem suum operetur, Domino Papæ Eugenio, & Romanæ curiæ nuntiauerunt. At illi gaudentes, & pro tantæ famæ dulcedine DEVM glorificantes, de Canonizatione sancti Regis HENRICI cœperunt sollicitè, ac diligenter ad inuicem conferre, quatenus in Catalogo conscriberetur sanctorum, qui virtutibus & signis probaretur assumptus esse in regnum cælorum. Cui canonizationi quidam Cardinalis, Iohannes nomine, cœpit vehementer obsistere, & proiecito timore DEI, in quibuscunq; potuit, non verecundatus est, prædicto Confessori detrudere.